

תשורה

משמחת הנישואין של
הרה"ת **צבי הירש** שי'
ומ' **שרה רבקה** תחי'
זלמנוב

ב' אלול ה'תשס"ח – עפולה אה"ק

פתח – דבר

ב"ה

לזכרון טוב, ליום כלולת צאצאינו החתן הרב מ' צבי הירש שי' עם ב"ג הכלה המהוללה מ' שרה רבקה שתחי', הגנו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה – העתק מכתבים כתבי־יד־קדשו של כ"ק אדמו"ר, אשר סגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר.

פרשת מכתבי־קודש אלו*, המתפרסמים עתה בפעם הראשונה:

א) מכתב רבינו מיום א' טבת תשט"ו להמשתתפים בהתוועדות י"ט כסלו במאָנטרעאַל. המכתב נשלח בשעתו ע"י זקן הכלה, הרב ארי' לייב ע"ה קרמר, ששימש עשיריות בשנים כמנהל מוסדות חב"ד במאָנטרעאַל, בשליחות רבינו.

ב) הוספת רבינו בכתבי־יד־קדשו על מכתב כללי־פרטי מיום ו' אלול תשכ"ה, שנשלח לזקן הכלה הרב ארי' לייב ע"ה קרמר. כנראה שזקן הכלה שלח אז לרבינו מכתב ובו דר"ח על כמה עניינים שעמדו על הפרק בניהול המוסדות, וכן צירף דוגמא מלוח־שנה שנשלח אז על ידו לתומכי המוסדות.

ג) מענה רבינו בכתבי־יד־קדשו לזקנת החתן, הרבנית רחל שתחי' אלטיין, על מכתבה מיום יו"ד שבט תשמ"ז.

במשך עשיריות בשנים, שימשה זקנת החתן כעורכת החלק האנגלי של העתון "די אידישע היים", הכתה שרבינו הי' מגי' עבורה בקביעות את חלקה בגליון הנ"ל (עד לקיץ תנש"א, שאז החזיר לה רבינו המעטפה עם עלי ההגהה של העתון שנכנס להגהה, וכתב בכת"ק ע"ג המעטפה: אין הזמ"ג להגי' עוד, ואסמוך על הגהתם וה' יצליחם).

את מכתבה זה שלפנינו, הכניסה זקנת החתן אל הקודש פנימה ביחד עם החומר שנכנס אז להגהה עבור הגליון שהוכן לדפוס באותו הזמן. במכתבה העלתה כו"כ שאלות וספיקות בנוגע לעבודתה בקודש בעריכת הגליון, וכן בקשת ברכה בכמה עניינים.

רבינו השיב בכת"ק ע"ג המכתב, בנוגע לכמה פרטים שכתבה – והמכתב עם הכתי"ק שעליו נמסר לידיה בחזרה ביחד עם עלי ההגהה של גליון "די אידישע היים" שהכניסה אז להגהה.

ד) מענה רבינו בכתבי־יד־קדשו לזקן החתן, הרב מרדכי דוב שי' אלטיין, על מכתבו מיום ז' אדר תשכ"ט.

* יש לציין שכמה מצילומי הכתי"ק נשתנו קצת מגודלם האמיתי.

במכתבו כתב זקן החתן דו"ח ע"ד האסיפה דועד הרבנים במקום שליחותו (ברובע בראַנקס שבניו־יאָרק, שם שימש בשליחות רבינו עשיריות בשנים), וכן כו"כ בקשות ברכה בקשר עם שליחותו ברבנות ובניהול הישיבה "אחי תמימים" דבראָנקס וכו'.

ע"פ זכרון זקן החתן, נמסר לו גוף הכתי"ק ע"י רבינו בעצמו – כפי שנהג עמו רבינו כו"כ פעמים, שתיכף כשמסר לידיו הק' מכתבי שאלותיו וכו', בעת שנכנס להיכל קדשו ליחידות (או למסירת האתרוג קודם חגי־הסוכות כמנהגו מידי שנה) וכיו"ב, ה"י רבינו מעיין בגליון המכתב על כל פרטיו (תוך זמן קצר ביותר, כידוע), ומיד כותב המענה ע"ג מכתב השאלה ומסור בחזרה לידיו עם התשובות בכתי"ק ע"ג מכתב השאלה.

בשמחה ובכרכה,

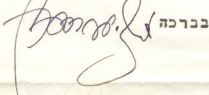
הרב יוסף יצחק וסימה ברכה זלמנוב

הרב יוסף ואיטה קרמר

ב' אלול ה'תשס"ח

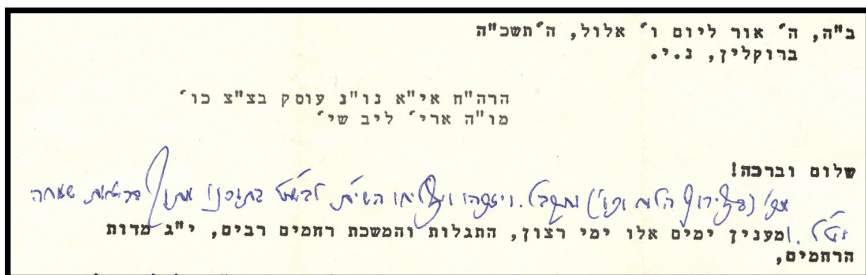
עפולה, אה"ק

<p>RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. HYacinth 3-9250</p>	<p>מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויטש 770 איסטערן פארקווי ברוקלין, נ. י.</p>
<p>להמשתתפים בהתועדות יום הבהיר י"ט כסלו חג גאולתנו ופדות נפשנו בעיר מאנטרעאל. ד' עליהם יחיו.</p>	<p>ב"ה א' שבת תש"י ברוקלין</p>
<p>שלום וברכה! נעם לי לקבל הודעתם פהתועדותם בקשר עם יום הסגולה, ובלשון שו"ת מן השמים... יום הבהיר, הוא י"ט כסלו. וכבר ידוע מרז"ל, אשר אכל בי עשרה שכינתא שריא אף שאינם מדברים בדברי תורה (וכפי"ש בעל השמחה באגהייק סי' כג'), ועל אחת כמה וכמה כשפתועדים לזכר הנס בגאולתו, שהיא גאולתנו ופדות נפשנו, אשר בכגון דא אסרו רז"ל, והימים האלה = כשהם = בזכרים = הי"ה = נעשים, היינו שעוררים כל המשכות וכפו שהי' בימים ההם בזמן הזה, שלכן כנייל יום סגולה ועת מיוחדת היא להתעוררות וקיום החלשות השוכות בשלשת הקוים דתורה עבודה וגמילות חסדים ולהמשיכם על כל השנה כולה, והחלשות אלו הי"ה עניני ההתקשרות עם גשיאנו רבנו הזקן, ובסילא גם הצנורות והכלים לקבלת הברכה וההצלחה בסילוי בקשת כאו"א בהפסטרך לו ולב"ב, שבעל השמחה פוערר ר"ר על זה.</p>	
<p>והשי"ת יזכה את כאו"א מאתנו למלאות תפקידו בהפצת המעינות הוצה מתוך בריאות הנכונה, תן בגשמיית והן ברוחניות והרחבת העת.</p>	
<p>בכרכה </p>	

ב

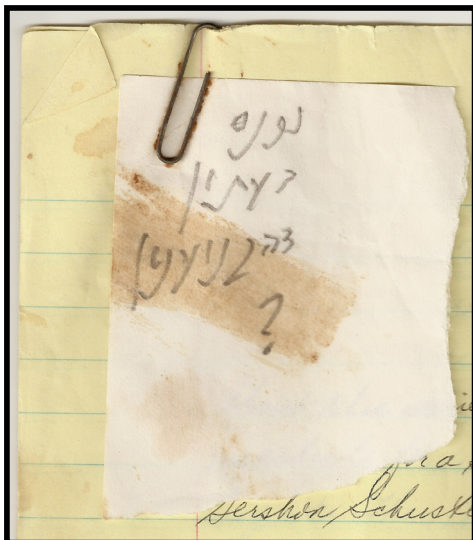

פענוח הוספת רבינו בכתי"ק:

מכ' (בצירוף הלוח וכו') נתקבל. וזכה ויצליחו השי"ת לבש"ט בתוכנו מתוך בריאות שמחה וט"ל.

ג

פענוח מענות רבינו בכתי"ק על המכתב:

(א) בראש המכתב צירף רבינו פיתקא, ע"י
סיכת ברזל, וכתב ע"ג הפיתקא:

נכנס בעתון דהקנוענשן?

(כנראה, רבינו רצה לברר באם החומר
שהוכנס אז להגהה מיועד להכנס בעתון "די
אידישע היים" היו"ל בסמיכות
לה"קאנווענשן" דנשי חב"ד).

(ב) זקנת החתן כתבה במכתבה שלאחרונה
נעשו כו"כ קשיים ובעיות בעומס העבודה של
עריכת הגלינות, והיא מסופקת באשר
ליכולתה להמשיך ולהתמיד בהוצאת הגלינות
בתדירות של ד' פעמים בשנה במצב זה.

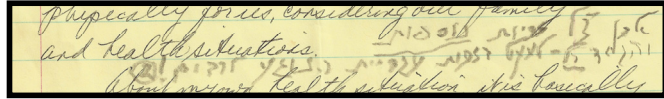
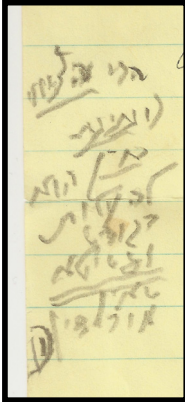
ועוד הוסיפה, שמכיון שאין לה הכוחות ע"ז
אולי כדאי שלא תמשיך לישא בעצמה את
תפקיד העריכה.

על כך השיב רבינו:

הרי הציווי (ונתינת כח) הוא להעלות בקודש ופשיטא שאין מורדין.

(ג) זקנת החתן הוסיפה על הנ"ל, שגם מחמת מצב הבריאות של בנה והטיפול בו וכו' מתרבים הקשיים בעבודתה בעריכת הגליון מחוסר זמן, ונראה לה שהיא זקוקה למנות עוד אחרים לתפקיד זה, וכך תוכל למעט קצת בזמן העיסוק בעריכה וכו'.

על כך השיב רבינו:

שלכן צ"ל זכויות נוספות והקס"ד ר"ל – למעט בזכות עקריית הנוגע לרביים!

(ד) זקנת החתן הוסיפה לפרט כמה פרטים בנוגע להטרחה והעמל בסידור

הטיפולים וכו' בבריאות

בנה, עד כדי כך שלפעמים

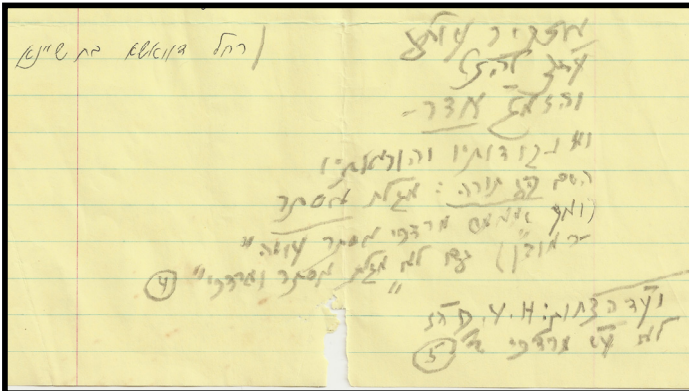
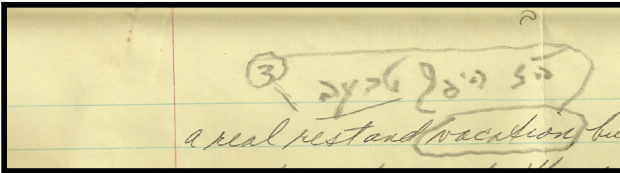
נדמה לה שהיא זקוקה

למנוחה וחופש של ממש.

רבינו הקיף התיבה

"חופש" (Vacation),

וכתב ע"ז:

ה"ז

טבעה.

בסיום

(ה) המכתב

לבקש

ברכה

בכו"כ

פרטים

אודות

הקשיים

במקום

שליחותם,

שבאותה

התקופה

עזבו

משם הרבה

יהודים

והשליחות

נעשתה קשה יותר. וכן ע"ד בריאותה, והצלחת בני משפחתה – הילדים והנכדים.

רבינו סימן קו ע"י שמה שבסיום המכתב, וכתב ע"ז:

אזכיר עוה"פ עה"צ להנ"ל והזמ"ג אדר – ומנקודותיו והוראותיו השם ע"פ תורה: מגלת אסתר (ואף

ש"מאמר מרדכי אסתר עושה" – כמובן) גם לא "מגלת אסתר ומרדכי".

וע"ד הצחות: D. Y. H. ה"ז לא ע"ש מרדכי ש"י.

(כלומר, שזכתה להיות בעצמה העורכת של הגליון "די אידישע היים", ונקרא דוקא על שמה, ולא ע"ש

בעלה הרב מרדכי ש"י...).

יבין אפי' שמועץ אלק צברוק אלציק נש
 אצק מנהש ונרנאו ה'ק' הי'עין יהיה ע'ה פתחה (סב'ק)
 ואצ'ק צברוק אלציק ששיא יצ'יאני בע'ה
 כי זאצ'ק צ'ה ה'טו רצ'ון ששיבאני ג'ל'יא
 וה'ני נ'וא'ה כן צ'ה פ'ס'וד'ה כי ז'בו'א'ני
 ה'ני מ'ח'ק'ש ש'א'ני יב'ה יצ'יש'ת פ'וק וה'ה
 ע'ה פ'י'ם וצ'צ'ונ'ג כ'א'ש ו'ה ר'ז'א'ניו /ש'י'א'ניו
 ה'מ'ס'צ'יק, אצ'ה מ'ה אצ'שה שפ'ס'וד'ה פ'ס'וד'ה
 ה'מ'צ'ק ה'צ'ונ'ק ו'וצ'ר א'ק פ'א'ר'ה א'מ'ל'ה ז'י'א'ר
 צ'ע'ש'ת'א'צ'ק'ו, ו'ה'ש'ת' י'ר'א'ק
 אצ'ו'י'ע'ר'ה'ם
 מ'ר'צ'ב'י 213 / א'ל'פ'י'ן
 א'ל'פ'י'ן

פענוח מענות רבינו בכתי"ק על המכתב:

(א) אודות הדו"ח מנאמו של הרב וויליאמאָוסקי ע"ד ביקורו בכפר-חב"ד (במשך שהותו באה"ק בתור חבר משלחת אגודת הרבנים דארה"ב), שתיאר את ההצלחה של מוסדות החינוך בכחב"ד וכו', ועשה רושם גדול על משתתפי האסיפה – השיב רבינו:

ת"ח על הבשו"ט וגודל הנחיר.

(ב) על בקשת ברכה בקשר למצב בריאות זקנת החתן – השיב רבינו:

אזכיר עה"צ לרפואה.

(ג) ע"ד מצב הישיבה "אחי תמימים" דבראָנגס, שהי' דחוק בכמה פרטים, וזקן החתן ביקש את ברכת רבינו ועידודו – השיב רבינו:

יעיין בהנ"ל ע"ד כחב"ד (שהרי מייסדם ומנהלם אחד הוא – כ"ק מו"ח אדמו"ר והוא (והם) שלוחיו).

(כלומר, שאת דברי החיזוק ימצא כבר בהבשו"ט שכתב בעצמו מקודם לזה ע"ד המוסדות דכחב"ד, שהרי כשם שהמוסדות דכחב"ד מנהלם ומייסדם הוא הרבי והם שלוחיו, ה"ה בנוגע אליו בשליחותו).

(ד) בסוף המכתב, בנוגע נפילת רוחו וכו' מהמצב הדחוק – כתב רבינו:

אזכיר עה"צ.

מוקדש לחזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

ולזכות
החתן הרה"ת **צבי הירש** שיחי'
והכלה מ' **שׁוה רבקה** תחי'
זלמנוב

נדפס על ידי ולזכות הוריהם
הרה"ת ר' **יוסף יצחק** ורעיתו מ' **סימה ברכה** שיחי' **זלמנוב**
הרה"ת ר' **יוסף** ורעיתו מ' **איטא** שיחי' **קרמר**

זקני החתן
הרה"ת ר' **מרדכי דוב** ורעיתו מ' **רחל דוושא** שיחי' **אלטיין**
הרה"ת ר' **זאב וואלף** שיחי' **זלמנוב**

זקנות הכלה
הרבנית מרת חי' **זעלדא** תחי' **קרמר**
הרבנית מרת **חנה פייגא** תחי' **פרידמן**

לע"נ זקנת החתן
הרבנית מ' **מוסיא** בת **ישראל** ע"ה **זלמנוב**

לע"נ זקני הכלה
הרה"ת ר' **ארי' לייב** בן **יצחק מיכל** ע"ה **קרמר**
הרה"ת ר' **עקיבא יוסף הכהן** בן **מנחם מענדל** ע"ה **פרידמן**

ת.נ.צ.ב.ה.